

Disputatio medica inauguralis, de vomitu ... / ex auctoritate ... Joannis Ortwini Westenbergii ... pro gradu doctoratus ... eruditorum examini submittit Gideon Wells ... Ad diem 10. Aprilis, 1725.

Contributors

Wells, Gideon.
Westenberg, Joannes Ortwin.
Rijksuniversiteit te Leiden.

Publication/Creation

Lugd. Batav : Apud Henricum Mulhovium, [1725]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/bmcxav35>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

26

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
VOMITU.

QUAM,
ANNUENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex auctoritate Magnifici Rectoris,

D. JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII,
J. U. D. ET JURIS CIVILIS ROMANI AC HODIERNI IN
ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA ANTECESSORIS
ORDINARI:

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,
ET NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO,
PRO GRADU DOCTORATUS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS, ET PRIVILEGIIS
RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

Eruditorum Examini submittit.

GIDEON WELLS, Anglo - Britannus.

Ad diem 10. Aprilis, 1725. horâ locoque solitis.

V O M I T U

ANNUNTIANTE DEO TER OPT. MAX.
D. JOANNIS ORTWINI WESTENBERGH.

ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA ANTECESSORIS
ORDINARI.

ET NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO,
PRO GRADU DOCTORATUS.

SUMMISSIOE IN MEDICINA HONORIBUS, ET PRIVILEGIIS
RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS.

GIDEON WELLS, Anglo-Batavus.

ADDITUM 10. Aprilis, 1757. post sedes sedis.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

VOMITU.

I.

Medicina ut apud Veteres olim, & Recentes hodie culta, præcipua fundamenta ab Eventu haud præviso; Casu fortuito; & Instinctu naturali recepit; sub capite hoc postremo inter multa alia continetur Vomitus. Qui cum tantos edit Effectus in Corpore humano; ad hunc considerandum meipsum instruendi causâ pro Penso Academico accingere simpliciter aggrediar.

II.

Actio Vomitus est Expulsio per Oesophagum contentorum ventriculi primò, dein etiam Intestinis, tandem Visceribus, eò se evacuantibus.

A 2

III.

I I I.

Ventriculus est vas illud capax, oblongè rotundum, sub Diaphragmate sinistrorsum positum, constans ex Membranis Villosis, Nervosis, Glandulosis, Muscularibus, Cellulosis, Vascularibus, & ex Expansione a Peritonæo.

Fibræ musculares sunt ⁽¹⁾ *Spirales*; ⁽²⁾ *Obliquæ*; ⁽³⁾ *Longitudinales*; hæ Posteriores series habent duas, quarum Una ex illis constat Fibris, quæ Pylorum amplectentes, per Dorsum Ventriculi unitæ, Os superius Ventriculi circumambientes, vacui Ventriculi Ora adducunt, pleni verò necessario valde coarctant.

Fibrarum altera ⁽⁴⁾ series conficitur ex illis, quæ ductu longitudini Ventriculi parallelo, Partem Tunicæ Vascularis concavam constituunt.

I V.

A Latere Ventriculi sinistro oritur Oesophagus, longus ille Canalis substantiam habens ferè eandem cum Ventriculo; statim ab Origine transit per Diaphragma, & dum transit cum illo concrescit: a Diaphragmate emergens Tramite continuato, paululum ⁽⁵⁾ curvo tandem intra Fauces terminatur.

V.

A Latere dextro exit Pylorus, crassior quam reliquum.

(1.) Willis Pharmaceut. Rat. T. 3.

(2.) Id. Ib. T. 5.

(3.)

(4.) Id. Ib. T. 2.

(5.) Reald. Columb. de Re Anatom. p. 416.

quum Ventriculi: Ventriculo vacuo sursum erectus, pleno tamen magis tendens deorsum; Ventriculo vacuo retroflexus, pleno tamen, cum Decursu ferè recto recipit Duodenum quasi illi⁽¹⁾ immissum, hæc Immissio, illa Crassities, & superdicta Circumductio Fibrarum longitudinalium, faciunt illud, quod Anatomici solent appellare Valvulam Pylori.

V I.

Duodenum cum Pyloro sic communicans, totius Fistulæ intestinalis est Principium, in substantiâ Ventriculo simillimæ: In Parte inferiore nunc in uno nunc in duobus Locis perforatur, pro Choledochi, atque Ductûs Pancreatici Introitu. sed præter hæc Foramina, tota series Intestinorum; Ventriculus; Oesophagus; Fauces; & Os, millia habent Osculorum, Liquorem Aquosum, Mucosum, Glutinosum, expuentium, exhalantium, ex Glandulis, & Finibus Arteriarum.

V I I.

⁽²⁾ Nervi, quos accipit Ventriculus a Parè Vago & Intercoſtali oriuntur.

V I I I.

Viscera & Partes adjacentes sunt *Diaphragma* quod superincumbit toti Ventriculi Parti superiori, super *Diaphragma* in Thorace sunt *Pulmones* in illud semper

(1.) Cl. Boerhav. Institut. Med. §. 83.

(2.) Vieussens. Neurograph. Univerſ. T. XXIII.

per prementes. In Hypochondrio dextro *Hepar* præcipuè locatum, cum (1) crassiori suâ Parte totum illud spatium occupat; cum tenuiori se inter Diaphragma, & Ventriculum insinuans, Diaphragmati agenti speciem quasi Pulvinaris præbet.

Sinistrum Hypochondrium replens Ventriculo arctissimè connexus hæret² *Lien*.

Ventriculum infra, jacent *Pancreas Omentum, Intestina, Mesenterium &c.* Parte Ventriculi anteriori sunt *Musculi Abdominales*, & in Posteriori sunt *Vertebrae*.

I X.

Ab Abdomine sic fabrefacto, sic repleto, necesse est ut in omni Puncto Ventriculus contactum cum vicinis habeat.

X.

Ventriculo sic structo, sic locato, si vel ille ipse, sive Diaphragma, sive Musculi Abdominales spasmo corripiantur, necesse est Ventriculum pati diminutionem Capacitatis, sed hæc diminutio fieri non potest absque Expulsione plus minus suorum contentorum, (i.e.) quoad Gradum Convulsionis erit vel Vomitus, vel Ructus, vel Singultus.

X I.

Parte quâlibet jam sic descriptâ quæ ullo modo potest

(1.) Vesal. Op. omn. Edit. Nov. Tom. 1. p. 355.

(2.) Eustach. Tab. x. F. 2.

potest ad hanc Actionem pertinere, proximè erit ag-
grediendum demonstrare quantum possumus, quâ or-
dine, & quomodo hoc Phœnomenon peragitur.

X I I.

Illud igitur quod sentit Vomituriens an ab Arte, an Naturâ (nisi in Casibus maxime violentis) est primò Molestia quædam inusitata circa Epigastrium, in Prin-
cipio vix multum notabilis; sed crescens pedetentim il-
lum postea infert sensum quem Ægritudinem Voca-
mus, cum Pallore Faciei, Fluxu Salivæ, Nauseâ, Ru-
ctibus aliquando, & Singultu. Usque dum denique
Re ulterius ulteriùsque provectâ Ventriculus Spasmo
paululum fortiori convelli incipit; & tunc fortè, si
Causa irritans non sit nisi leviuscule, sequetur Conten-
torum lenis Expulsio, eaque solâ Vi ipsius Ventriculi,
quo peractò res erit finita. Sed si causa stimulans ad-
modum fuerit acris, locò hic cessandi ulteriùs adhuc
progredietur, & Diaphragma in Consensum provo-
cabit; quo cum Ventriculo per Oesophagum adeò
arctè connexo, non potest quin ab illo sic affecto in
seipso accipiat tales Vellicationes, Tremores, vel ta-
lem determinatum Gradum Motûs (vel quodvis a-
liud Nomen huic affectui licet dare) ut eò Spiritus
Animales Copiâ multò quam solito abundantiori, huc
accerferentur.

Diaphragmate sic convulso, & parte suâ superio-
re cum Pleurâ communicante, & hâc iterum cum
musculis intercostalibus, eodem momento quo con-
vellitur illud, convulsos etiam Musculos intercostales
videbimus. Sed hæc in illis convulsio etiam potest
oriri

oriri medianti nervo intercostali, qui (ut diximus) dat Ramos Ventriculo.

Thorace ampliato partim in hunc modum, partim a Naturæ Motu spontaneo, (ut semper in aliquo magnum nixum edituro observatur) Aer ingenti cum impetu copiâque ruit in Vacuas Pulmonum Cavitates, illasque quam maximè distendit, quo fit ut Vis fere immensa Vim Diaphragmatis augeat.

Ut Diaphragma Parte in superiori cum Pleurâ ita Parte in inferiori Peritonæo est obductum, quo etiam Musculis extenso Abdominis idem facilè in illis ac in Musculis Costarum sentitur Stimulus, spasmusque idem in illis excitatur.

X I I I.

Vires hæ omnes immanes, uno eodemque ipsissimo momento validissimè agentes, Viscera omnia Abdominis vehementer prement, Fistulam intestinale, & Jecur præcipuè contrâ hanc Fistulam adeo arctè compriment, ut ferè Pylorus omninò futurus sit clausus, sed in Ventriculi Contenta (si satis copiosa) magis illis exposita, adeo undique agent, reagentque ut amplius morari non potentia, omnia cum Impetu foràs ejiciantur, idque per Oesophagum, cujus Orificium tunc Temporis satis amplè patefacit, propterea quod ut satis innotescit, Oesophagus post Ortum a Ventriculo statim transiens per Diaphragma cingitur Fibris Muscularibus Diaphragmatis undique illi insertis; quæ quando contrahunt quasi tot Chordæ sibi invicem contrariæ, a Centro undique trahentes debent latera Oesophagi distrahere: (ie) superius Os Ventriculi aperire debent.

X I V.

XIV.

Vi stimuli vomitorii, per Ejectiones repetitas gradatim debilitatâ, tandem desinit perinde ac incipiebat, cum ructu scilicet & singultu.

XV.

Ab his omnibus sic descriptis, facile indigitatur Ratio cur Vomitus melius, tutiusque est peractus, quando Ventriculus modicè est distentus. Nam quo magis, cæteris paribus moles ulla movenda, est exposita Vi moventi, eò facilius moles ista movebitur. In actione Vomitus, Vires moventes sunt a Pulmonibus, Diaphragmate, Musculis Abdominalibus, & ipso Ventriculo, Materies in Ventriculo contenta, est moles movenda.

Ergo quo magis Materies ista Actioni supradictorum est exposita, eò facilius actione istâ amovebitur; sed quò magis ista Materies Ventriculum distendit, eò magis erit exposita Actioni isti, ergò quò magis distendit Ventriculum eo facilius (cæt. par.) amovebitur.

(*Cæteris Paribus,*) dico, quia si Ventriculus nimium sit distentus auxiliandi locò impediet quam maximè. Nam tunc Fibræ musculares Ventriculi non solummodo erunt extra suas Elasticitates distentæ, Sed etiam a peculiari harum Decursu ac Mechanismo [II] Orificia Ventriculi pro ratione excensûs Repletionis adeò valide coarctabuntur, ut tandem fuerit impossibile illa iterum aperire; Sed citius quam ut aperiantur diffringetur vel ipse Ventriculus, vel ipse (¹) Oesophagus.

XVI.

(¹.) Cl. Boerhaave Hist. Atroc. Morb.

X V I.

Hinc videmus quam maximè errant Illi, qui in vomitoriis administrandis, inter operandum dant bibendum vel nimis parcè, vel copias extra Mensuram una vice ingurgitant. hi Vitæ agunt Periculum, illi Vomitus reddunt nimis laboriosum.

X V I I.

Hisce sic finitis nunc dicendum erit, de Vomitus Actionis Causis.

Causa hujus Actionis proxima, nil aliud est nisi ipse Vomitus, a remotis suis propriis causis excitatus.

Causæ remotæ sunt quæcunque possunt determinare majorem quantitatem Spirituum quam solito in Instrumenta muscularia supermemorata.

X V I I I.

Hæ sunt infinitæ ergò ut omnes sint numerandæ non est expectandum. Attamen quum aliquid dicere omnino convenit, sequens methodus illas primò dividendi in *internas* & *externas* satis bene observetur.

X I X.

Causæ Internæ respiciunt, *Primò* ad Ventriculi Structuram quam similem habet omnibus aliis Partibus (scil.) ex Arteriis, Venis & Nervis. *Secundò* ad illius usum (i.e.) ut Vas est recipiens & iterum dimittens. *Tertiò* ad illius Connexionem cum Partibus circumjacentibus.

Ad

Ad Numerum primum pertinent Inflammationes, Suppurationes, Gangrænæ, Sphacelus, Schirrus, Fungus, Ulcus, Spasmus, Debilitas. Mirum fortè non cogitanti videbitur, quod inter Causas Actionis totius Corporis validissimæ, Debilitas etiam enumeratur. attamen ut Res ita se habet, non tantum probet Experientia satis frequens, quin id etiam Ratio facilimè assequitur, ut credo, sic concipiatur; quo debiliior est ulla Pars eò (cæteris paribus) tenerior, sed quo tenuior, eò magis nervosa, & quo magis nervosa eò magis sensilis, & faciliùs irritanda.

Ad Numerum secundum pertinent Pylori obstructio a Callo, Cartilagine, Tumoribus steatomatosis, Ingestis irresolubilibus, qualia sunt frustula metalli, lactis caseosi, &c. Ut (1.) Kerkringius cum aliis observavit. Sanguinis in Ventriculo Extravasatio; Materies quædam viscida ibi fluctuans; Pharmaca ingesta, & denique defectus Muci istius ad *Tunicam villosam* illinendam parati.

Ad Numerum tertium reducuntur 1°. mala Hepatis, Tumor, Durities, Callus, &c. 2°. Mala Diaphragmatis. 3°. Pancreatis, Tumor, Schirrus, Cancer; 4°. Lienis Tumores magni; 5°. Intestinorum Inflammatio, Inversio, Flatus, Fæcum Induratio præcipuè in Colo: 6°. Renum, & Vesicæ Calculi, Inflammationes, Ulcera &c. huc etiam reducuntur Capitis variè affecti mala, Sanguinis intra Cranium Extravasatio, Cerebri Læsiones compressione, Corrosione.

XXI.

(1.) Observat. Anatom. I. X. L.

X X I.

Quoad *Causas externas*. hæ omnes commodè referantur ad Coporis varia Gesta. ad hæc gesta referuntur 1°. Lapsus in Cranium, illius Percussiones, & Malla inde sequentia. 2°. Percussiones & Compressiones Abdominis violentæ. 3°. Coporis illi motus qui Circumgyratione constant per Vices aliquot continuatâ. 4°. Illi Motus qui partes Circuli nunc majores nunc minores describunt; quales sunt in Rhædâ laxè pendenti, vel in Nave agitatâ Mare concussiones. Unicus forsitan qui hæc de re aliquid intelligenter scripsit fuit eruditiss. noster D. CHEYNE, qui in suâ *Novâ Theoriâ Februm continuarum*, hujusmodi Vomitus explicaturus, sic habet.

Corpus quodlibet particulare Gradum Tensionis determinatum habet. & si similis Motus Reciprocatio (a Causâ quâcunque) in medio ambienti producat, quæ necessario esset producta per aliud Corpus movens, quod Corpus haberet Gradum Tensionis, Longitudinisque priori Corpore æqualem, necesse erit ut in illo priori Corpore motus quidam producat, præcipuè si Motus medii sit violentus.

His Verbis, & aliis Vir ille ingeniosus probare tentat, quod motus quidam in hunc modum a Navis motu, vel Rhedæ produci potest in Ventriculi nostri Fibrillis; & quod hic Motus in illis sic productus, potest spasmos excitare.

X X I I.

Ut motus est quidam reciprocus inter quædam Corpora [ita ut uno percusso alterum statim moveatur]
mille

mille patet exemplis ex responsione Chordarum musicarum, ex Echo &c. & si conceditur ut motus quidam in hunc modum produci possit in Ventriculo, vel partibus Ventriculo communicantibus a Navis vel Rhædæ concussione ut verisimillimum est; apparebit satis facile quomodo ab eo Vomitus oriri potest: Nam quid est stimulus vomitorius, nisi Vis quædam (aliquando nec corrodens, nec pungens) Vomitus Instrumentis applicita, cum motu quodam determinato? si igitur Motus huic similis a quâcunque Causâ in iisdem Partibus excitetur, cur non debent sequi in hoc casu, ac in illo, iidem Effectus?

X X I I I.

Verbum unum vel alterum nunc dabimus de Effectibus quos in Corpore humano edit Vomitus.

X X I V.

Primum quod occurrit est omnium Ventriculi contentorum Ejectio.

2°. Glandularum, Cryptarum, Pororum, & Vasorum, intra Ventriculi, Intestinorum, Oesophagi Fau-
cium, Narium, atque Palpebrarum Cavitatem aperientium, emunctio, & deterfio.

3°. Si aliquid est vel in Ventriculo, vel Intestinis, vasa vel inhalantia, vel lactea intrandi capax, a Vi hac ingenti undiquaque prementi intrare cogetur.

4°. Chylus per vasa lactea, glandulasque Mesenterii vagas, ob hanc Pressionem adeò auctam magis permistus; comminutus; assimilatus; in Receptaculum ut vocatur *Pecqueti*, celerius veniet.

5°. Ab hoc Receptaculo, immensæ nunc Diaphragmatis actioni adeò obvie exposito, Chylus ille sic commi-

nutus &c. per Ductum Thoracicum ad Venam subclaviam validissimè urgebitur.

6°. A Venâ subclaviâ ad Pulmones tandem pulso, quam magnas conquassationes, subactiones, comminationes hoc tempore in hoc Loco debet pati? quum usque in communis Respirationis actione, vis hujusce Visceris est fere incredibilis, ut à Clar. D. WINTRINGAMO in Libro suo de Morbis Contagiosis, planè demonstratur. (1)

7°. A Visceribus in Abdomine omnibus contra Aortam ascendentem prementibus, sanguis per illam non ità liberè fluet; sed quò copiâ minori huc propellitur, eò abundantius ad Cerebrum tendet. Et cum secretio quælibet (cæt. par.) semper est ut Quantitas Fluidi ad orificium secretorium appulsi, necesse est ut in Vomitus actione, major Spirituum quantitas secernatur.

8°. A Partium ferè omnium Corporis per Nervos, Membranasque inter se communicatione, omnes ferè reliquæ Partes utcunque concutientur: ab universâ hâc concussione Iter sanguinis venosi promovebitur, Vasa plena Materie saburrosâ deoppilentur, Humores lentescientes solventur, Lympha inter musculos stagnans repellatur; ut in curatione Hydropum hâc methodo sæpissime observatur; & sudores denique per totum Corpus profusissimè erumpent.

X X V.

Parte qualibet Corporis in hac actione sic quasi Pulmonis fortiter respirantis officio fungenti, Chylo subacto, celerius moto, Sanguine facilius quasi confecto, Spiritibus copiosius secretis, Humoribus lentis spirituosius reddi-

(1.) P. 34. 35. 61. 62. 63.

redditis; Circuitu humorum aucto, Obstructionibus amotis, Glandulis emunctis; non mirum est si semper Hominem videamus ab operatione Vomitorii, mitioris majori cum alacritate surgentem, Viribusque resectum; hinc fit proculdubio, ut in *Hildano* legimus, de Matronâ quâdam per multos annos, ferè omne quod assumpsit pluries quotidie revomitanti, absque vel minimo damno vel Corporis, vel Faciei, vel mentis Hilaritatis; sed quod hic observari debet vomere nunquam potuit, nisi prius haustulum jusculi alicujus sumpisset. Ab hoc casu, illud quod supra est memoratum, confirmari videtur scil. quod in Vomitus actione, tanta fit contentorum Ventriculi attritio, commotio, & undiquaque propulsio, ut partes nonnullæ reddi possint adeo subtiles, ut in Vasa absorbentia adigi queant.

X X V I.

Huc usque Vomitus, quatenus utiles admodum Effectus præstat, consideravimus. Si verò à Causâ nimium pertinaci, vel morbosâ vel artificiali oriatur, dira & horrenda sæpe succedunt Phænomena; Ventriculi nempe aut Oesophagi ruptura (¹) inflammatio, gangræna, vel sphacelus; Plicarum ventriculi abolitio; ejus Paralyfis, aut (²) Sanguinis in eum profluvium, vel per Anastomosis, vel Diapedesin; Quandoque ipsius Ventriculi in Thoracis cavitatem (³) propulsio; sæpissimè debilitas totius Corporis vix sustinenda.

(1.) Clariss. Boerh. Histor. Morb. Atroc. Bonet. Sepul. Anat. L. 3. S. 8. Obs. 14.

(2.) Glissonius de Ventriculo & Intestinis.

(3.) Bon. Id. Ib. S. 7. Obs. 27.

X X V I I.

Ex præmissis facilè intelligitur, in quibus morbis Vomitus arte excitatus, conveniat. viz.

Primò, Quandocunque materies aliqua morboſa ſive viſcida ſive acris fuerit, in Ventriculo latitat: hinc fit quod noſtras SYDENHAMUS adeò ſollicitè in Febrium principiis hoc medicamentum (1) adhibuerit; *cum ſcil. aliqua Vomendi eſſet propenſio*: hinc etiam (2) CELSUS latinus ille Hippocrates, illius uſum commendat *in plenis & bilioſis, ſi vel nimium ſe replerunt, vel parùm concoxerint*. hinc etiam HIPPOCRATES (3) medicinæ fundator & princeps, *Ubi non febricitanti, Cibi faſtidium, oris Ventriculi morſus, Vertigo tenebroſa & oris Amarities adſint; Purgatione per ſuperna opus eſſe ſignificat*. in ſimilibus Caſibus uſum Vomitus frequentem commendat GALENUS (4) *ut Pituita omnis e corpore purgaretur*: Et ut paucis dicam, in Cholera morbo, in Colicis doloribus, a Fructibus horæis, vel Cibo quocunque *δυσπείπτω*, oriundis; in quibusdam, Diarrhæarum, & Dyſenteriarum ſpeciebus &c. faciliffimè hujusce uſus a Medicis præſcriptus fuit.

X X V I I I.

Secundò, cum obſtructiones, tumoresve lenteſcentes, in Corporis habitu, in Viſceribus, aut Glandulis adſint; quo Humores ſtagnantes, in motum deducantur, vel a Partibus quos lædunt, revellantur. hinc *in Ictero ab infarctu per materiem glutinoſam, opus eſt Vomitu*
dicic

(1.) Obſerv. Med. p. 24.

(2.) De Medecina p. 29.

(3.) Aphor. 4. 17.

(4.) Epitome Operum.

dicit Pitcarnius (1) *quo Hepar & meatus fellei, ventriculi, & Abdominis compressione, materiem obstruentem excernere cogantur.* Immo mihi ipsi semel contigit vidisse hominem, Hepate tumido, Ictero, & Hydrope Anarcâ, eodem tempore ægrotantem, ope Emetici idoneè exhibiti, uno fere momento quasi per Incantamentum quoddam omnino liberatum. Ita in obstructionibus glandularum Mesentericorum ferè unicum est remedium. Ita etiam *Coxarum Dolores, & Oedemata sæpius expugnat aliis frustra diuque tentatis revellentibus ut testatur Clar. D. FREIND.* Qualem Vim habet revellentem in bubonibus Venereis, & tumidis Testiculis ab omnibus cognoscitur. In Epilepsiis, Cephalalgis, Aurium sonitu, Apoplexiis a materie pituitosa, apud plurimos commendatur, & certè magni est Usus. In Pulmonum infarctionibus viscidis; in Rachitide & Desipientiâ Puerorum, vix unquam etiam omitti debet.

XXIX.

Tertiò ubi Salivatio vel sudores sunt promovendi. Ita in Variolis confluentibus, cum diem circà undecimum, ut narrat SYDENHAMUS (2) Saliva eousque excocta sit & viscida, ut Æger singulis momentis suffocatione periclitetur, stupore sit obrutus, spiritu fere undiquaque præcluso, emeticum peropportune ac feliciter exhibui, ex infusione Croci Metallorum, sed Dosi paulo majori. Ad Salivationem adjuvandam in Lue veneriæ curatione, Turbethi mineralis administratio, in Praxi est quotidianâ.

Qua-

(1.) Vid. Pitcarn. Element. Med. p. 166. Sydenh. Id. lb. p. 178. 185.

(a.) Id. lb. p. 155.

Quatenus sudores movet, sub Initiis Februm ut Clariss. D. FREIND. Observat, hac evacuandi Ratione, non modo primæ purgantur Viæ, crudæque materiæ Redundantia compefcitur, sed cum viscera musculique Corporis, vehementiori motu agitentur, ipsæque Medicamenti particule in sanguinem sese insinuant; ita demum resolvuntur Humores, ut liberior sit intra Vasa tenuia Circuitus; & si quid superfluum est per Meatus cuticulares diffuat; hinc fit quod in Curatione Februm intermittentium tanti valet.

X X X.

Quarto. Ubi Apostemata in Pulmonibus suppuratione adsunt, & Materies cocta & excretioni apta, redditur: Quo facilius ad exteriora per Asperam Arteriam determinetur, ne in Pulmone moras agendo, vel ægrum suffocet; vel partes circumjacentes corrumpendo, Empyema producat. Et ut uno Verbo addam, in omni ferè Morbo ubi nimis languescit circulatio, lentescunt Humores, & Solida sunt corroboranda, proficuè satis hocce Remedium adhiberi potest.

Ex præmissis sequitur quod nullum universale sit, ad Vomitum morbosum sistendum, Remedium. Sed pro natura causæ, Curatio variari debet.

F I N I S.